

บทความปรัชญา

ผลิตภัณฑ์มะม่วง

Mango Product

สุจินดา นิมมานนิตร์

สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

มะม่วงที่ใช้สำหรับแปรรูปมีหลายพันธุ์ด้วยกัน พันธุ์ที่เหมาะสมที่สุดได้แก่ มะม่วงแก้ว และมะม่วงสามบี มะม่วงทั้งสองพันธุ์นี้เป็นมะม่วงที่มีราคาถูก ปลูกง่ายและให้ผลออกมาก มะม่วงแก้วดิบใช้ทำมะม่วงดองและมะม่วงแช่อิ่มได้ดี ผลสุกใช้ทำมะม่วงกวนหรือแยกมะม่วง มะม่วงสามบีสุกใช้ทำมะม่วงกระป่อง น้ำมะม่วง และแยกมะม่วง ผลิตภัณฑ์ที่กล่าวว่านี้สามารถจะผลิตเพื่อการส่งตลาดต่างประเทศได้ ถ้ามีการควบคุมคุณภาพของมะม่วงที่จะใช้และกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดให้แน่นอน

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งซึ่งสามารถผลิตมะม่วงได้เป็นจำนวนมาก มะม่วงที่ผลิตมีหลายพันธุ์ด้วยกัน พันธุ์ที่ดีสามารถที่จะส่งขายต่างประเทศในลักษณะมะม่วงสดหั่นมะม่วงดิบและมะม่วงสุกในระหว่างเดือนมีนาคม ถึง พฤษภาคม เป็นเดือนที่มีมะม่วงมากที่สุด ซึ่งในระยะนี้ราคามะม่วงบางชนิดจะถูก และมีปริมาณมากด้วย ผลิตภัณฑ์จากมะม่วงควรผลิตขึ้นในระยะนี้ ผลิตภัณฑ์ซึ่งอาจผลิตขึ้นภายใต้ประเทศไทยมีหลายชนิดด้วยกัน สำหรับผลิตภัณฑ์จากมะม่วงดิบได้แก่ มะม่วงดอง มะม่วงแช่อิ่ม มะม่วงกวนแบบเส้น (เรียกว่ามะม่วงแก้ว) สำหรับน้ำมะม่วงน้ำส่วนใหญ่ผลิต

เพื่อส่งจำหน่ายต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์จากมะม่วงอีกหลายชนิดซึ่งเรียงไม่ได้ผลิตขึ้น ซึ่งอาจจะผลิตเพื่อจำหน่ายทั่วไปในประเทศไทย หรือส่งจำหน่ายต่างประเทศก็ได้ ผลิตภัณฑ์ที่ต่างประเทศได้ผลิตมาแล้วได้แก่ 1. Canning and bottling of ripe mango slices and pulp, 2. Preparation and preservation of mango juice, squash and ready to serve beverage, 3. Mango food (mildly spiced beverage from raw mangoes) 4. Mango jam and preserve 5. Mango sauce 6. Dried raw mangoes 7. Frozen mango slices and pulp นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุงให้มีคุณภาพดีขึ้น ได้แก่ 1. Mango juice powder 2. Mango cereal flakes (breakfast food) 3. Mango custard powder (strained baby food) 4. Mango toffees.

ผลิตภัณฑ์ซึ่งควรจะได้รับการสนับสนุนให้ทำเป็นอุตสาหกรรมและส่งตลาดต่างประเทศ ได้แก่ มะม่วงกระป่อง และน้ำมะม่วงสุก ผลิตภัณฑ์ทั้งสองชนิดนี้แพร่หลายมากในตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดทางยุโรป สำหรับประเทศไทยมีโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทางภาคเหนือแห่งเดียวเท่านั้นที่ผลิตน้ำมะม่วงสุกส่งจำหน่ายต่างประเทศ

มะม่วงกระป่อง

มะม่วงกระป่อง (slices in syrup) คือมะม่วงที่หั่นเป็นชิ้นแล้วใส่ในน้ำเชื่อม บรรจุในกระป่องหรือขวด มะม่วงกระป่องใช้รับประทานเป็นของหวานเหมือนผลไม้กระป่องทั่วไป และยังใช้ประกอบการทำของหวานอย่างอื่นๆ เช่น ฟрукตี้สลัด ฟรุตเค็ก ไอศครีม หรือใช้ทำเป็นหน้าขันหมาก็ได้

คุณสมบัติที่สำคัญของมะม่วงที่จะนำมาบรรจุกระป่อง

- ขนาดและรูปทรง (size and shape) ควรมีขนาดสม่ำเสมอ กัน น้ำหนักหนึ่งผล ไม่น้อยกว่า 200 กรัม และความกว้างวัดตรงที่กว้างที่สุดไม่น้อยกว่า 5.5 ซม.
- ไม่มีรอยชำหรือเน่าเสีย
- เนื้อแน่นและค่อนข้างสุก อาจจะวัดความสัมพันธ์ของเนื้อมะม่วงและความสุกได้

โดยใช้เครื่อง Pressure tester ถ้าจะมีแรงดันสูงเกินไปเนื่องจากจะน้ำมัน ค่าของแรงที่วัดได้จะต่ำ ค่าของแรงที่เหมาะสมควรจะอยู่ในระหว่าง 6—8 ปอนด์

4. มะม่วงที่มีน้ำหนักมาก และมีสารเยื่อใบมาก ไม่เหมาะสมในการทำมะม่วงกระป่อง
5. มะม่วงควรจะมี pH (ความเป็นกรด) ประมาณ 4—4.5
6. มะม่วงควรจะมีกลิ่น Turpentine (Turpentine flavor)
7. การเก็บมะม่วง ควรจะเก็บตอนที่แก่จัดแล้วแต่ยังไม่สุก และนำมายาบป่นเมือง

คุณลักษณะที่ต้องการ (Standard of finished Product)

1. กลิ่น รส มีกลิ่นรสมะม่วงตามธรรมชาติ
2. สี มีสีสม่ำเสมอ
3. เนื้อมะม่วง ต้องมีเนื้อมะม่วงไม่น้อยกว่า 55% และมีขนาดสม่ำเสมอ
4. ความหวาน ไม่น้อยกว่า 20 องศาบริกซ์
5. ไม่มีสิ่งแปลกปลอม

กรรมวิธีการทำมะม่วงกระป่อง

1. วัตถุคุณ

- 1.1 มะม่วงสุก
- 1.2 น้ำตาลทราย
- 1.3 กรดซิตริก

2. การเตรียมวัตถุคุณ

- 2.1 นำมะม่วงมาล้างให้สะอาด ปอกเปลือก และหั่นด้วยมีดแสนเลสตามยาวด้านละ 2 ชิ้น ด้านข้างเก็บไว้ทำน้ำมะม่วง เนื้อมะม่วงมีน้ำตาล 10—13 องศาบริกซ์ pH 3.7—4.0
- 2.2 ความสัมพันธ์ของมะม่วง
มะม่วงสามปี 44 ผลหนัก 6 กก.
เปลือกและเมล็ดหนัก 3.4 กก.
เนื้อมะม่วงที่ใช้ได้ 2.6 กก.

2.3 เซ้มะม่วงที่หันแล้วในสารละลายน 0.2% กรดซิตริก (น้ำ 10 ลิตร กรดซิตริก 20 กรัม)

2.4 ล้างมะม่วงหลังจากเช่กรดซิตริกแล้วตัวยาน้ำ 1 ครั้ง มะม่วงมีน้ำตาล 6.5 องศา-บริกซ์ pH 3.3

3. การเตรียมน้ำเชื่อม

3.1 ต้องการ finished product ที่มีน้ำตาล 20 องศาบริกซ์ pH 3.8 ± 0.2

3.2 เตรียมน้ำเชื่อม 30% โดยใช้น้ำตาล 3 กก. น้ำ 7 ลิตร กรองและต้มให้เดือด เติมกรดซิตริก 25 กรัม (0.25%)

4. การบรรจุกระป๋อง

4.1 ใช้กระป๋องแพลนแคนขนาด 307×409 ที่ล้างสะอาดและอบไอน้ำแล้ว

4.2 บรรจุเนื้อมะม่วง 330 กรัม

4.3 น้ำเชื่อมร้อนที่ 185°F . 220 กรัม

5. ผ่านเครื่องไอล้ออากาศ 7 นาที อุณหภูมิหลังจากไอล้ออากาศแล้ว 180°F .

6. ปิดฝา

7. ผ่าช่องใช้อุณหภูมิ 212 องศาฟาร์นไฮท์ เวลา 15 นาที

8. ทำให้เย็น

ในการทำมะม่วงกระป๋องพบว่า ถ้านำมะม่วงมันหรือมะม่วงที่แก่จัดแต่ยังไม่สุกมาบรรจุกระป๋อง เช่น มะม่วงพิมเสนมัน ลักษณะเนื้อที่ได้จะเหมือนมันเทศต้มน้ำตาล รวมทั้งกลิ่นและรสด้วย หงันเพราบปริมาณเบ๊ปที่มีอยู่ในมะม่วง แม้จะมีน้ำมากหรือมีสารเยื่อใย (fiber) มาก ไม่เหมาะสมที่จะนำมาบรรจุกระป๋อง เช่น มะม่วงอกร่อง ส่วนมะม่วงที่สุกเกินไป ลักษณะเนื้อมะม่วงที่ได้จะเหลืองน้ำรับประทาน มะม่วงพันธุ์ที่เหมาะสมที่สุดได้แก่พันธุ์สามปี เพราะให้กลิ่นและรสดีมาก สำหรับลักษณะเนื้อ (Texture) ถ้าใช้มะม่วงสามปีที่สุกมากเนื้อจะละเอียดเดียว กัน มะม่วงอกร่องพันธุ์หนึ่งซึ่งสามารถนำมาบรรจุกระป๋องได้คือ มะม่วงแก้ว เพราะให้กลิ่นรสดี แต่เมื่อมะม่วงพันธุ์สามปีดีกว่า ดังได้กล่าวแล้วว่าถ้าใช้มะม่วงสุกเกินไป ลักษณะเนื้อที่ได้จะเหลืองน้ำ ต้องมีการควบคุมคุณภาพของมะม่วงที่ใช้ต้องแต่การเก็บจนถึงการบ่มให้สุก ควรจะบ่มเอง ถ้าซื้อ มะม่วงจากตลาด เป็นการยากมากที่จะได้มะม่วงที่สุกสม่ำเสมอทุกผล

สำหรับคนไทยนิยมรับประทานมะม่วงสุกสดและไม่คุ้นเคยกับมะม่วงกระป่อง จากการทดลองโดยให้มีการทดสอบการยอมรับมะม่วงกระป่องพบว่า เพียง 65% ที่ยอมรับ อีก 35% ไม่ยอมรับ โดยให้ความเห็นว่าไม่เหมือนมะม่วงสด ลักษณะเนื้อไม่กรอบ มีกลิ่นมะม่วงน้อย เข้าใจว่าผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศจะจำหน่ายได้น้อย ควรจะทำเป็นอุตสาหกรรมเพื่อจำหน่ายต่างประเทศจะดีกว่า แม้จะต้องแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ที่ผลิตอยู่แล้ว เช่น ไต้หวัน คิวบา ซึ่งเป็นประเทศที่ผลิตและจำหน่ายได้มากที่สุด นอกจากนี้มีประเทศอินเดีย พลิบูร์ส และอินโดนีเซีย ในการที่จะให้ผลิตภัณฑ์ของเราเป็นที่รู้จักและแพร่หลายในต่างประเทศ สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือเรื่องคุณภาพของ finished product โดยเฉพาะในเรื่องสีของเนื้อมะม่วงทุกชิ้น ควรจะมีสีสม่ำเสมอและลักษณะเนื้อมะม่วงควรจะแข็ง

น้ำมะม่วงสุก

น้ำมะม่วงสุก เป็นผลิตภัณฑ์อีกชนิดหนึ่งซึ่งควรจะสนับสนุนให้ทำเป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งจำหน่ายต่างประเทศ น้ำมะม่วงอาจจะทำจากเนื้อมะม่วงที่เหลือจากการทำมะม่วงกระป่องคือใช้เศษทางด้านข้างผลมะม่วงหรือชิ้นมะม่วงที่ไม่ได้ขนาดที่จะบรรจุกระป่อง มะม่วงที่ให้กลิ่นรสดีที่สุด ได้แก่มะม่วงสามปี ส่วนผสมในการทำน้ำมะม่วง คือปริมาณเนื้อมะม่วงต้องไม่น้อยกว่า 20%, น้ำตาล, กรดซิตริก และน้ำ การที่จะทำน้ำมะม่วงให้มีรสเด็ดตามความต้องการของผู้บริโภค สามารถปรับได้ตามส่วนผสมนี้ คือถ้าต้องการให้น้ำมะม่วงน้ำเป็นเครื่องดื่มชินดหวาน (Sweet Drink) ก็ใช้น้ำตาลมาก แต่ถ้าต้องการน้ำมะม่วงชนิดหวานน้อย คือใช้เป็นเครื่องดื่มก่อนรับประทานอาหาร (Appetizer) ก็ลดน้ำตาลงได้ตามความต้องการ

ส่วนผสม

1. เนื้อมะม่วง	2 กก.
2. น้ำ	1.6 กก.
3. น้ำเชื่อม 30%	1—1.2 กก.
4. กรดซิตริก	12.5 กรัม

วิธีทำ

1. ปอกเปลือกมะม่วงชั้งล่างสะอดแล้ว ตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ ชั้งให้ได้ 2 กก.
2. แช่ชิ้นมะม่วงในกรดซิตริก 0.2% (น้ำ 1 ลิตร กรดซิตริก 2 กรัม)
3. นำมะม่วงขึ้น และเติมน้ำ
4. ตีบีนด้วยเครื่องผสมอาหาร กรองด้วยผ้าขาวบาง
5. เตรียมน้ำเชื่อม 30% โดยใช้น้ำตาล 1.5 กก. น้ำ 3.5 ลิตร ต้มให้น้ำตาลละลาย กรอง และต้มให้เดือด เติมกรดซิตริก 12.5 กรัม (0.25%)
6. เติมน้ำเชื่อมที่เตรียมไว้จากข้อ 5 ประมาณ 1—1.2 กก. ลงในน้ำมะม่วงที่เตรียมไว้จากข้อ 4
7. ต้มที่อุณหภูมิ $65-70^{\circ}\text{C}$.
8. บรรจุน้ำมะม่วงร้อนลงในกระป๋องเพลนแคนขนาด 307×409 ที่ลังสะอด และอบไอน้ำแล้ว หรือบรรจุในขวดที่ลังสะอดที่ผ่านการต้มหรืออบไอน้ำแล้ว
9. ผ่านเครื่องไอล่ากาศ 7 นาที
10. ปิดฝา
11. นำเข้า ชั้ออุณหภูมิ 212°F . เวลา 15 นาที
12. ทำให้เย็น

น้ำมะม่วงสุกชั้งได้ทดลองทำมาแล้ว ทำจากมะม่วงแก้ว มะม่วงทองคำ มะม่วงพิมเสน มะม่วงสามปี มะม่วงอกร่อง มะม่วงขาว มะม่วงตับนาก พบร่วงราชดของน้ำมะม่วงที่ทำจากมะม่วงสามปีดีที่สุด รองลงมาได้แก่น้ำมะม่วงอกร่อง น้ำมะม่วงที่ทำมีความหวาน 12—13 องศาบริกซ์ และ $\text{pH } 4.1 \pm 0.2$ จากการทดสอบการยอมรับของผู้บริโภค พบร่วงน้ำมะม่วงที่มีความหวาน 12—13 องศาบริกซ์นี้หวานเกินไป ควรจะลดปริมาณน้ำตาลให้น้อยลง และเวลาดีมีรูสึกขั้นมากทั้งนี้เนื่องจากมี pulp ของมะม่วงมาก ควรจะลดปริมาณ pulp ให้น้อยลง และขณะเดียวกัน ต้องรักษาภลีนของมะม่วงให้ยังคงเหลืออยู่

น้ำมะม่วงดิบ

น้ำมะม่วงดิบเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ซึ่งได้ทดลองทำที่ Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, West Bengal. ประเทศอินเดีย มะม่วงดิบที่ใช้ทำน้ำมะม่วง เป็นมะม่วงที่ยังไม่แก่ เมล็ดข้างในยังอ่อนเป็นสีขาว แต่เมม่วงที่มีขนาดเล็กเกินไปไม่ควรใช้ เพราะจะให้รสชม สัดส่วนที่ใช้คือ เนื้อมะม่วง 25% น้ำตาล 40% เกลือ 2% และกรดซิตริก 1.5% ซึ่งในสัดส่วนนี้จะให้รสชาดดีที่สุด

ส่วนผสม

1. เนื้อมะม่วง	2.5 กก.
2. น้ำตาล	4.0 กก.
3. น้ำ	4.0 ลิตร
4. เกลือ	200 กรัม
5. ใบสะระแหน่ (Mint)	50 กรัม
6. ยี่หร่าแดง	25 กรัม
7. พริกไทยดำ	10 กรัม
8. กรดซิตริก	50 กรัม
9. โปಡেสเซี่ยมเมต้าไบซัลไฟฟ์	4 กรัม
10. สีเขียว (สีอาหารถ้าต้องการให้มีสีสวย)	

วิธีทำน้ำมะม่วงดิบ

1. ล้างมะม่วงให้สะอาดและตัดตามด้านยาวเอาเมล็ดข้างในออก
2. แช่น้ำมะม่วงในน้ำเกลือ 3% เพื่อบังกันไม่ให้เนื้อมะม่วงเปลี่ยนเป็นสีดำ
3. ใส่น้ำและต้มให้เดือดในหม้อสแตนเลส เป็นเวลาประมาณ ๒๐—๓๐ นาที เพื่อทำให้เนื้อมะม่วงนุ่ม
4. กรองเอาเปลือกออก โดยใช้ผ้าขาวบางกรองหรือผ่านตะกรงสแตนเลสขนาด 2

pm. เนื้อที่เหลือบนผ้ากรองหรือบนตะแกรงเก็บไว้ทำเย็นได้ ส่วนน้ำมะม่วงที่ได้เก็บไว้เพื่อใส่ส่วนผสมอย่างอื่น

5. นำน้ำตาล เกลือ และน้ำต้มให้ละลาย เติมกรดซิตริก ยีหร่าแดง และพริกไทยกรองด้วยผ้าขาวบางและต้มให้เดือด
6. ใบสะระแหน่ปะรำ 100 กรัม ล้างและหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ คั้นด้วยน้ำสุกโดยใช้น้ำเล็กน้อย กรองด้วยผ้าขาวบาง อาจจะนำมัคคุกอีก 2–3 ครั้ง โดยใช้น้ำสุกที่ลวกน้อย แล้วกรอง
7. เติมน้ำตาลที่เตรียมไว้จากข้อ 5 และนำไปสะระแหน่ที่เตรียมจากข้อ 6 ลงในน้ำมะม่วงที่กรองได้
8. เติมโป๊ดสเซี่ยมเมتاไบซัลไฟฟ์ซึ่งเป็นสารกันบูดในน้ำมะม่วง โดยละลายในน้ำมะม่วงเล็กน้อยก่อน เมื่อละลายหมดแล้ว ใส่ลงในหม้อที่ต้มน้ำมะม่วงทึบหมัดและคนอย่างรวดเร็ว
9. บรรจุน้ำมะม่วงร้อนลงในขวดที่มีเชือกแล้วและยังร้อนอยู่
10. ปิดจุก และทำให้เย็นโดยใช้ผ้าชูบน้ำเย็นเช็ดขวด และเก็บไว้ในที่เย็น ๆ น้ำมะม่วงดินนี้ยังไม่ได้ทดลองทำ แต่เข้าใจว่าจะไม่ถูกกับรสนิยมของคนไทย เพราะมีเครื่องเทศผสมด้วย นอกจากจะดัดแปลงใหม่โดยการใส่เครื่องเทศให้น้อยลงหรือไม่ใส่เลยอย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์นี้ยังไม่มีขายในตลาดต่างประเทศ

มะม่วงดอย

มะม่วงที่ใช้ดองควรเป็นมะม่วงดิน ไม่มีรอยช้ำ สีงาคัญในเรื่องหมักดองคือเรื่องความสะอาดและภาชนะที่ใช้ดอง ในเรื่องความสะอาด น้ำเกลือที่ใช้ต้องกรองและต้มให้เดือดทั่วไปให้เย็นถึงจะนำมาใช้ มีดที่ใช้ปอกมะม่วงควรเป็นมีดสแตนเลส ส่วนภาชนะที่ใช้ควรเป็นพากเครื่องเคลือบดินเผา ภาชนะที่เป็นโลหะไม่ควรใช้

ສ່ວນຜສຍ

- ມະນ່ວງແກ້ວດີບ 4—5 ກກ.
- ນໍ້າເກລືອ 10% 5 ລິຕຣ (ເກລືອ 500 ກຣັມນໍ້າ 5 ລິຕຣ)
- ນໍ້າປູນໄສ (ໃຊ້ປູນແຕງລະລາຍໃນນໍ້າ ແລະ ເອາເນພາະນໍ້າທີ່ໄສໆ)
- ນໍ້າຕາລທරາຍ 300 ກຣັມ

ວິທີ່ທຳ

- ລ້າງມະນ່ວງໃຫ້ສະອາດ ແລ້ວແຊ່ນນໍ້າປູນໄສໄວ 1 ຄືນໂດຍໃສ່ນໍ້າປູນໃຫ້ທ່ວມມະນ່ວງ ວັນ
ຮູ້ຂັ້ນເອາມມະນ່ວງຂັ້ນຈາກນໍ້າປູນໄສ
- ເຕີມນໍ້າເກລືອ 10% ຕົ້ມໃຫ້ເກລືອລະລາຍ ໃສ່ນໍ້າຕາລແລ້ວຄົນໃຫ້ລະລາຍ ກຽງດ້ວຍ
ພັສະອາດ ແລະ ຕົ້ມໃຫ້ເດືອດົກຄຽງໜຶ່ງ ຖັນໄວໃຫ້ເຢັນ
- ໃສ່ມະນ່ວງລົງໃນໄຫ້ລ້າງສະອາດແລະ ລວກດ້ວຍນ້ຳຮັວນ ແທນໍາເກລືອລົງໄປໃຫ້ທ່ວມມະນ່ວງ
ຖັນໄວປະມານ 3—4 ອາທິຕົກີໃຊ້ໄດ້

ໝາຍເຫຼຸດ ໃນຮ່ວງທີ່ດອງອູ້ຄ້າເກີດເປັນຜ້າຂັ້ນທີ່ບັນພົວນໍ້າເກລືອ ແກ້ໄຂໄດ້ຄົວ

- ເປີ່ຍນໍ້າເກລືອໃໝ່ໂດຍໃຫ້ນໍ້າເກລືອປະມານ 8% (ເກລືອ 400 ກຣັມນໍ້າ 5 ລິຕຣ)
- ໃສ່ໂຈເດີມເບັນໂຈເອທ (ສາຮັນບູດ) ປະມານ 0.1% ໃນນໍ້າເກລືອດ້ວຍ (ໂຈ-
ເດີມເບັນໂຈເອທ 5 ກຣັມນໍ້າ 5 ລິຕຣ)

ມະນ່ວງແຂ່ອມ

- ມະນ່ວງແກ້ວທ່າມດົບປະມານ 1 ກກ. ລ້າງແລະ ປົກເປີ່ອກຫຼັນເປັນຂັ້ນຍາງໆ ແລະ
ແຊ່ນນໍ້າປູນໄສປະມານ 1 ທມ.
- ເອາມມະນ່ວງຂັ້ນ ແລະ ຜົ່ງໃຫ້ສະເດັດນໍ້າ ນໍາມາແຊ່ນນໍ້າເກລືອ 10% ເປັນເວລາ 1 ຄືນ
ໜາຂອງໜັກໆ ເຊັ່ນ ຖຸ່ງພລາສຕິກໃສ່ນໍ້າທີ່ໄມ້ໄໝມະນ່ວງລອຍ
- ຮູ້ຂັ້ນນໍາມະນ່ວງອອກຈາກນໍ້າເກລືອ ລ້າງດ້ວຍນໍ້າຄຽງໜຶ່ງ ແລະ ຜົ່ງໃຫ້ສະເດັດນໍ້າ

4. เตรียมน้ำเชื่อม 40% โดยใช้น้ำตาลทราย 4 ส่วน น้ำ 6 ส่วน ต้มให้ละลาย กรองและต้มให้เดือด ผึงไว้ให้เย็นและใส่มะม่วง หาข่องหนักๆ กับไม้ไห้มะม่วง ลอยเช่นเดียวกัน แซ่บไว้ 1 คืน
5. รุ่งขึ้นนำมะม่วงขึ้น และเติมน้ำตาลอีกครึ่งหนึ่งของน้ำตาลที่ได้ใช้ในครั้งแรก เคี่ยวให้เดือด ทิ้งไว้ให้เย็น และนำมะม่วงมาแซ่บใหม่อีก 1 คืน
6. รุ่งขึ้นนำมะม่วงขึ้น สะเด็ดให้แห้ง นำมายังเดดเมือแห้งแล้วใส่ถุงพลาสติกหรือ ขวดโลเก็บไว้ได้นาน

มะม่วงแก้วเป็นพันธุ์ที่ดีที่สุดในการทำมะม่วงดองและมะม่วงแซ่บ อีก ปัจจุบันนี้มีผลิต กันมาก มีห้องที่ทำกันเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ถ้าจะผลิตเพื่อส่ง ตลาดต่างประเทศควรจะทำในรูปของมะม่วงแซ่บอีกและตากแห้ง บรรจุในถุงพลาสติก เพราวนอก จากจะเก็บไว้ได้นานแล้วยังสะดวกในการขนส่งด้วย

เผยแพร่มะม่วง

เผยแพร่ คือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเนื้อผลไม้ชนิดเดียว หรือจากเนื้อผลไม้หลายชนิดผสมกัน โดยต้มกับน้ำตาลในอัตราส่วนที่เหมาะสมและเคี่ยวให้มีความชื้น ประมาณ 68.5—70 องศาบริกซ์ โดยปกติแล้วจะใช้เนื้อผลไม้ 45 ส่วนต่อน้ำตาล 55 ส่วน

ส่วนประกอบที่สำคัญในการทำเผยแพร่

1. ผลไม้ ถ้ามาจากผลไม้สดควรจะเป็นผลไม้ที่ค่อนข้างสุก เพราะผลไม้สุกจะให้รส และสีดี แต่ถ้าเป็นผลไม้ค่อนข้างดิบจะมีเพคตินสูงและมีกรดเพียงพอ จะน้ำในการทำเผยแพร่อาจจะใช้ ทั้งผลไม้สุกและผลไม้ค่อนข้างดิบผสมกัน ซึ่งจะให้ทั้งกลิ่น รส สี และปริมาณของเพคตินด้วย แต่ในยามทำเผยแพร่จากผลไม้ค่อนข้างสุกมากกว่า นอกจากจะทำจากผลไม้สดแล้วยังทำจากผลไม้ที่แซ่บ ผลไม้แซ่บเย็น เนื้อผลไม้ที่ผ่านการเก็บรักษาโดยใช้ความร้อนหรือใช้แกสชัลฟอร์ไดออกไซด์ หรือผลไม้ที่ตากแห้งแล้วก็ได้

2. เพคติน ในเนื้อเยื่อของผักและผลไม้จะมีเพคตินอยู่ ซึ่งมีลักษณะคล้ายวัลน เมื่อผักและผลไม้เน้นถูกความร้อนเพคตินจะถูกสกัดออกมา ฉะนั้นการต้มเนื้อผลไม้จึงเป็นการช่วยให้เพคตินถูกสกัดมากขึ้น ผลไม้บางอย่างจะมีเพคตินน้อยมาก การทำเยเมจึงต้องเติมเพคตินลงไปด้วย เพราะเพคตินจะช่วยทำให้เกิดเจล เมื่อใช้ปริมาณกรดและน้ำตาลที่เหมาะสม

3. น้ำตาล ตามมาตรฐานของสหรัฐอเมริกา แยมจะต้องทำจากเนื้อผลไม้ 45 ส่วน และน้ำตาล 55 ส่วน ฉะนั้นในการทำเยเมทุกครั้งน้ำตาลที่ใช้ต้องอยู่ในอัตราส่วนนี้

4. กรด เนื่องจากผลไม้บางชนิดมีกรดไม่เพียงพอ จึงต้องเติมกรดอ่อนลงไปด้วย เช่น กรดซิต蕊ก น้ำมะนาว กรดแลคติก กรดมาลิก หรือกรดทาร์ทาริก ทั้งนี้เพื่อจะให้เยนมีความเป็นกรด (pH) อยู่ระหว่าง 2.6 ถึง 3.4 ซึ่งใน pH นี้ ลักษณะของเนื้อยาเมจะอยู่ตัวดีที่สุด นอกจากนั้นกรดที่เติมลงไปยังช่วยป้องกันการตกผลึกของน้ำตาล การเติมกรดต้องเติมตอนที่เคี่ยวเยเมได้ที่แล้ว เพราะถ้าเติมกรดก่อนและตั้มนานเกินไปกรดจะทำให้เพคตินสลายตัวจนสูญเสียคุณสมบัติการอยู่ตัว

5. สี ถ้าจำเป็นต้องใส่สี ต้องใช้สีที่รับประทานได้ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขและใส่ต่อนที่เคี่ยวเยเมได้ที่แล้ว

6. กลิ่น ถ้าจำเป็นต้องใส่กลิ่นด้วย ก็ต้องใส่ภายหลังที่เคี่ยวเยเมแล้ว เช่นเดียวกัน

ส่วนผสมของเยนมะม่วง

1. เนื้อมะม่วงสุก	1 กก.
2. น้ำตาลทราย	1 กก.
3. เพคติน	5 กรัม
4. กรดซิต蕊ก	10 กรัม

วิธีทำ

- ล้างมะม่วงให้สะอาด ปอกเปลือก และสับเป็นชิ้นเล็ก ๆ
- ชั้นน้ำหนักเนื้อมะม่วงให้ได้ 1 กก.
- นำเนื้อมะม่วงต้มในหม้อเหล็ก ที่อุณหภูมิ 180° พ. เป็นเวลา 30 นาที
(จนกระทั่งเนื้อมะม่วงค่อนข้างแห้ง)

4. นำเพคตินผสมกับน้ำตาลทราย และใส่ลงในหม้อที่ต้มมะม่วง
5. ต้มต่อไปให้เดือดที่อุณหภูมิประมาณ $212-222.5^{\circ}$ F. และวัดน้ำตาลครองสุดท้ายให้ได้ประมาณ $68.5-70$ องศาบริกก์
6. เติมกรดซิตริกและคนให้เข้ากัน
7. บรรจุในขวดหรือกระป๋องที่ล้างสะอาดและผ่านการอบไอน้ำแล้ว
8. ปิดฝา และหุงไว้ให้เย็น

มะม่วงหวาน

การทำมะม่วงหวานควรใช้มะม่วงสุกมาก ๆ แต่ยังไม่เสีย ปอกเปลือก และชูดด้วยที่ชูดมะละกอให้เป็นชิ้นเล็กๆ อายุ นำไปเคี่ยวในกระทะโดยใช้ไฟอ่อน ๆ ใส่เกลือเล็กน้อย ถ้ามะม่วงเปรี้ยวมาก อาจจะเติมน้ำตาลทรายเคี่ยวจนกระทั่งหน่อย หลังจากนั้นจึงนำมามีไฟที่เหลาให้บาง มีความสูงประมาณ $2/19$ นิ้ว มาขดเป็นวงกลมตามขนาดที่ต้องการและวางบนใบตอง เทղมหาดที่เคี่ยวได้ที่แล้วลงบนวงกลมนี้ นำไปตากแดด ต้องอยู่กลางปีมาอยู่เสมอ มะม่วงที่ใช้ทำมะม่วงหวานควรเป็นมะม่วงเนื้อหนา เพราะจะได้ปริมาณเนื้อมาก ชิ้นเดียว กะม่วงแก้ว มะม่วงแก้ว แก้วแดง มะม่วงทุเรียน

สรุป

ในการแปรรูปมะม่วงพօจะสรุปได้ว่า มะม่วงแก้วเป็นพันธุ์ที่เหมาะสมที่สุด ผลดีบใช้ทำมะม่วงดอง มะม่วงเค็ม มะม่วงเชื่อม และมะม่วงหวานแบบเส้น ส่วนผลสุกใช้ทำมะม่วงหวานหรือมะม่วงแผ่น มะม่วงสามปีใช้ทำมะม่วงกระป่อง และน้ำมะม่วง เพราะผลิตภัณฑ์ที่ได้มีรีส สี และกลิ่นดี สำหรับแยกมะม่วงนั้น พบว่ามะม่วงสามปีและมะม่วงพิมเสนให้ดีและกลิ่นดี ทั้งน้ำมะม่วงแก้วและมะม่วงสามปีเป็นมะม่วงที่มีราคาถูก ปลูกง่าย ต้นเจริญเติบโตเร็ว ทนแล้ง และให้ผลมาก มะม่วงแก้วมีอุ่นทั่วไปในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนมะม่วงสามปีเป็นพันธุ์ที่มีเฉพาะในภาคเหนือเท่านั้น

อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์ม่วงทึบหมอดีก็ล่ามมาแล้วนั้น ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดว่าควรจะมีคุณสมบัติอย่างไรและเหมาะสมกับตลาดต่างประเทศ ถ้าต้องการจะผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศแล้ว ควรจะได้มีการกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ไว้ เพื่อว่าผู้ที่คิดทำอุตสาหกรรมจะมี規 格 ที่ได้ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

เอกสารประกอบการเรียนเรียง

บุญศรีกุล, ประชา; โกรกี, อรพินท์. 2519. อาหาร. กรุงเทพมหานคร : สมาคมคหกรรมชู-
ศาสตร์แห่งประเทศไทย

Lal, Girdhari; Siddappa, B.S; and Tandon, G.D. 1960. Preservation of Fruits and
Vegetables. New Delhi: Indian Council of Agricultural Research. 66, 105 p

Mallik, S.C. 1976. Recipe and Marketing of Green Mango Beverage and Jam. Indian
Food Packer 3: 37—39.

Sharda, V.L.. 1976. Export of Mango Products and some Problems. Indian Food Packer
3: 106—108.

Special Technical Extension Workshop Based on Fruit/Vegetable Processing. 1678.
Canning of Mangoes. Sri Lanka : The Documentation and Publications
Division of The Industrial Development Board of Ceylon. Leaflet.